

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 803/2026
08.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вере Миленковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.2/26 од 20.02.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-242/26 од 11.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вере Миленковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.2/26 од 20.02.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-242/26 од 11.05.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.2/26 од 20.02.2026. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 1. у вези члана 61. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца за извршено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ на коју је осуђен правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-325/25 од 08.12.2025. године и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и од њега је одузета имовинска корист.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-242/26 од 11.05.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр.2/26 од 20.02.2026. године, а као неблагоприятна одбачена жалба јавног тужиоца ВЈТ у Јагодини.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Вера Миленковић је поднела захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде у односу на продужено кривично дело трговина утицајем из члана 366. став 1. у вези члана 61. КЗ и одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини К.бр.2/26 од 20.02.2026. године.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима и оценом доказа датом од стране нижестепених судова, давањем сопствене оценом изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама. Ово стога што у захтеву наводи да је за постојање продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 1. у вези члана 61. КЗ требало да се поново испита сведок ББ и тек тада утврди да ли се ради о продуженом кривичном делу.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оценом доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Вере Миленковић одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић